

[Albrechtsen]

psykologiske. Det er den psykologiske virkning, nemlig at vi skal lære at spare op i stedet for at låne til forbrug. Det beklagelige er bare, at de, der virkelig har noget, de kunne spare op, ikke bliver ramt af dette her, mens de, der i forvejen har for lidt, bliver ramt. Det er dyrt at være fattig, og med dette indgreb bliver det endnu dyrere. Men når det gælder de velstillede, som i disse år har udvidet deres forbrug så meget, hvordan i alverden tror statsministeren, at han kan lokke dem til pludselig at spare så meget op? Dette her er ganske enkelt et skalkeskjul for endnu en gang at lade de velbjærgede gå fri.

Regeringens indgreb over for forbrugslån er omhyggeligt indrettet sådan, at man undgår at ramme dem, der virkelig har de store lånemuligheder, mens først og fremmest lønmodtagere i lejeboliger og måske også beboere i andelsboliger rammes. Det er lige nøjagtig de mennesker, der er blevet ramt af alle de tidligere indgreb, som denne regering har fået igennem. Det er de mennesker, der netop ikke har haft forbrugsfremgang, men tværtimod reallønstilbagegang. F.eks. viste beregninger fra Økonomiministeriets lovmodel, som blev offentliggjort i januar, at en typisk LO-familie i lejebolig siden 1979 har mistet 25 pct., en fjerdedel, af sin disponible realindkomst. Med søvngængeragtig sikkerhed rammer regeringens pisk lige nøjagtig den gruppe igen. De har ikke haft nogen mulighed for at optage erhvervslån eller boliglån, de bliver ramt af afgiften fuldt ud, mens f.eks. de selvstændige eller boligejere med formue for en meget stor dels vedkommende går fri. De grupper, der går fri, er lige nøjagtig dem, der i 1980'erne har haft den enorme indkomstfremgang. F.eks. havde de selvstændige jo en realindkomstfremgang fra 1980 til 1985 på omkring 50 pct., når man regner kapitalafkastet med.

Hertil kommer så, at det er nettorenteudgiften, man vil lægge afgift på. Hvis man er så heldig at have noget formue eller nogle aktier f.eks., der giver aktieudbytte, så kan man optage nye forbrugslån uden at betale afgift af lånet.

Formuefordelingen her i Danmark er jo så utrolig skæv. Den ene halvdel ejer ikke noget eller har negativ skattepligtig formue, mens 1/3 af befolkningen ejer næsten det hele, og det er klart, at den formueejende tredjedel af befolkningen stort set ikke kommer til at be-

tale denne afgift. Hvorfor skulle de det, sådan som den er indrettet?

Ellers er det især kommunerne og byggeriet, regeringen denne gang har kastet sig over. Nu var det endelig ved at gå en lille smule bedre med byggeriet, så skal det nu spoleres. Masser af bygningsarbejdere skal igen kastes ud i arbejdsløshed, for de borgerlige og arbejdsgiverne bryder sig i virkeligheden ikke om fuld beskæftigelse. Uha, overophedning kaldes dette skrækkelige fænomen, der kan få den kolde sved til at komme frem på enhver arbejdsgiverpande. Det er jo ganske enkelt en pine og en plage at være arbejdsgiver, når der er arbejde til alle. Nej, så er det bedre med arbejdsløshed, så kan man få presset lønnen ned igen. Det her viser noget om, hvor kynisk den borgerlige politik i virkeligheden er. Når det kommer til stykket, ønsker man faktisk slet ikke fuld beskæftigelse.

Det er jo også et faktum, at det er ved at vende med arbejdsløsheden. Den faldt fra 1985 til 1986, men nu ser det meget ud til, at den vil stige kraftigt igen, og det var jo heller ikke den, statsministeren nævnedes som det virkelige problem, tværtimod. I åbningstalen blev hele spørgsmålet om arbejdsløsheden nærmest bagatelliseret. Håndværksrådet har beregnet virkningen af indgrebet til at koste 10.000 arbejdspladser i byggeriet, og det kommer på et tidspunkt, hvor aktiviteten i byggeriet allerede er på vej nedad. I den rapport, som Det Økonomiske Sekretariat kom med i går, forudses et fald i de samlede nyinvesteringer i boligbyggeriet på 15 pct. fra 1986 til 1987 og et yderligere tilsvarende fald fra 1987 til 1988. Endnu en gang skal byggesektoren misbruges som konjunkturregulator. Lærer danske regeringer aldrig at holde op med at behandle byggesektoren på den måde?

Man har besluttet, at folk, der skal bygge et nyt hus, skal rammes af en helt urimelig omlægning af realkreditlånene. I stedet for at have det princip, at huslejen skulle være lav i begyndelsen, hvor familierne har udgifter til børn, og så bliver højere, efterhånden som de bliver lidt ældre og har bedre råd, sådan som indeksobligationerne virker, vil man nu have, at folk, der etablerer sig i egen bolig, virkelig skal spise vandgrød de første år. Det ville måske efter VS' opfattelse slet ikke gøre så meget, hvis man samtidig havde foreslået en kraftig forøgelse af det almenyttige byggeri